

hvad der står i min magt for, at den ikke kommer teatret til skade.

Niels Matthiasen

Af *Voigt* til justitsministeren (12/9 77):

»Vil ministeren i den kommende folketings-samling drage omsorg for, at reglerne om adoption bliver lempet ganske betydeligt, således at Danmark ikke længere skal have verdens skrappeste regler på området?«

(Spm. nr. 545).

Begrundelse.

Det er efterhånden blevet overordentlig svært at adoptere børn i Danmark. Det er ganske urimeligt, at der stilles krav om, at parret skal være gift, at de skal have levet sammen i mindst fem år, at de højst må have tre børn og højst adoptere to børn, og det er fuldstændig meningsløst, at kvinden ikke må være fyldt 38 år og manden 40 år. Hvem i alverden tror dog på, at folk i deres bedste alder ikke skulle kunne passe og opdrage børn på ordentlig måde?

Ministerens bedes også i sin besvarelse oplyse, om de nuværende strenge danske regler ikke er i strid med europæisk konvention, som Danmark i princippet har tilsluttet sig.

Mange mennesker kæmper igennem mange år med myndighederne for at få lov til at få et indhold i tilværelsen sammen med børn, de adopterer, fordi de af en eller anden grund ikke selv kan bringe børn til verden. Lad os dog derfor skabe lykke og trivsel for disse ulykkelige og hårdt ramte mennesker. Ministeren kan gøre det ved at lempe reglerne.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (19/9 77):

Der har været stillet flere spørgsmål til mig om problemerne omkring godkendelse som adoptivforældre, nemlig spørgsmål nr. 150 og nr. 403 fra fru Inger Stilling Pedersen og spørgsmål nr. 422 fra hr. Bolvig.

Med hensyn til besvareelserne af disse spørgsmål kan jeg henvise til folketingets forhandlinger henholdsvis 1976-77, 1. samling, sp. 3228-3231, 1976-77, 2. samling, sp. 5787-5803 og 1976-77, 2. samling, sp. 5828-5829.

Jeg har desuden i juni måned besvaret et spørgsmål fra folketingets retsudvalg om stort set de samme problemer.

Det er fortsat min opfattelse, at det bør være overladt til adoptionsnævnets afgørelse at fastsætte de retningslinjer, efter hvilke adoptanter skal godkendes.

Det kan i denne forbindelse tilføjes, at det er et fælles træk for de af adoptionsnævnet udsendte retningslinjer, at ingen af de krav, der stilles for godkendelse som adoptivforældre, er ufravigelige.

Når der i begrundelsen for spørgsmålet anmodes om oplysning om de danske reglers forenelighed med den europæiske konvention om adoption, som Danmark ikke har tiltrådt, går jeg ud fra, at der tænkes på konventionens artikel 12, hvorefter det antal børn, som en adoptant kan adoptere, ikke må begrænses i loven.

Jeg kan herom henvise dels til, at de nævnte retningslinjer ikke fremgår af adoptionsloven selv, dels til, at de, som anført ovenfor, ikke er ufravigelige, og endelig til, at adoptionsnævnet netop for så vidt angår retningslinjerne vedrørende antallet af børn har åbnet større mulighed for fravigelse, end det er tilfældet for de øvrige generelle retningslinjer, jfr. side 17-19 i adoptionsnævnets redegørelse af 18. maj 1977, der var vedlagt min ovennævnte besvarelse af retsudvalgets spørgsmål.

Jeg kan derfor ikke se, at de gældende retningslinjer på dette og i øvrigt heller ikke på andre punkter skulle være i strid med den nævnte konvention.

Af *Grethe Fenger Møller* (KF) til undervisningsministeren (13/9 77):

»Vil ministeren tage initiativ til en ændring af reglerne for statens studiestøtte, så den 16. alm. ejendomsvurdering ikke skal medføre, at unge fratages studiestøtte?«

(Spm. nr. 546).

Begrundelse.

Meget tyder på, at den kunstige formue-vækst, der er en konsekvens af den 16. alm. vurdering, vil bevirke, at mange unge vil miste uddannelsesstøtten, fordi deres forældre i et stort antal tilfælde vil passere den grænse, der er afgørende for, om deres børn kan få støtte.

Det må i denne situation være naturligt at søge reglerne ændret, således at unge ikke mister uddannelsesstøtte, fordi deres forældre er blevet rige på papiret.